Roodkapke

Der was ais n leutje wichtje dat van heur opoe op verjoardag n aibels nuver rood fluwailen kapke kreeg.
Vanof dij tied nuimde elk heur Roodkapke.
Op n zodderdagmörn vruig moeke aan Roodkapke of ze n lekker praanje mous noar opoe brengen wol.
Opoe, wied in de tachteg, woonde in n leutje hoeske krek bie dikke boom in t Slochterbos.
Roodkapke was slim wies mit opoe en wol votdoadelk op pad.
"Mor," zee moeke bezörgd, "most wel op t pad blieven laiverd, aans verdwoalst meschain."

Onderwegens zag Roodkapke apmoal mooie blomkes stoan en plukte der n schier boeketje van bie nkaander. Zol t óldske vaast hail blied mit wezen docht ze.
“Wat dust doe doar laiverd,” heurde ze inainen achter zuch.
Doar ston grode wolf.
“Eh... eh, ik pluk schiere blompkes veur mien opoe.”
“Och,” zee wolf, “din most even n endje teruglopen, doar stoan veul mooier blomkes.”
Terwiel Roodkapke weeromlaip runde grode wolf noar t hoeske van opoe en dee net of e Roodkapke was, dus dee t óldske deur vot open.

Dou Roodkapke mit praanje mous en blommen in haand even loater op deur klopde haar dij mieze Wolf opoe al hailendaal opvreten en lag mit heur nachthemd aan in bèrstee.
“Kom mor binnen laiverd, trek mor even aan t tougie din gaait deur vanzulf open.”
Roodkapke haar vanzulf nait in d’goaten dat dij miesderge wolf dat zee en huppelde vol bliedschop koamer in.
“Mor Opoe,” zee Roodkapke, “wat he'je laange aarms.”
“Din kin k die beter vastholden,” zee wolf.
“En Opoe, wat he'je grode oren.”
“Din kink die beter heuren,” zee wolf.
“En Opoe, wat he'je aibels grode ogen.”
“Din kink die veul beter zain laiverd,” zee e filain.
“Mor eh… mor opoe, wat he'je inains n grode mond!" stoamelde Roodkapke.
“Aah, joa,” graauwde dij aldermiezergste wolf,
“Doarmit kin k die beter opvreten!”

En zo gebeurde t, Roodkapke plofde boven op opoe in dat grode lief van dij hongerge wolf.
Huil tevreden vuil wolf in sloap en snörkte t hail Slochterbos bie nkaander.
Ol joager dij aan raand van bos woonde gong op t lewaai òf, ging votdoadelk t hoeske van opoe binnen en zag wat ter gebeurd was.
Mit n groot mes snee e t lief van wolf open en zo huppelde Roodkapke mit opoe... en blommen in haand buuk weer oet.
Soamen hemmen ze t lief van wolf volsmeten mit dikke bakstainen en mit n zigzagsteek weer dichtnaaid.

Dou wolf wakker wui haar e vreselk pien in buuk en n aldernoast dreuge bek.
Dou e bie put kwam en veurover boog om woater te drinken roegelden aal stainen hom noar haals en vuil e brullend veurover in put.
Van dij alderduvelst miesderege wolf is noeit meer wat vernomen, en Roodkapke, opoe en ol joager leefden

nog laank en gelukkeg bie dikke boom in t Slochterbos.

Auteur: Fré Westerhoff

Roodkapje is een verhaal uit de reeks Gnivvels van Free Westerhoff.

Een aantal van deze verhalen is uitgezonden op Radio Noord in het programma De Noordmannen.
Hieronder het filmpje bij het verhaal Roodkapke (Roodkapje).

https://www.youtube.com/watch?v=V5D5x-YB2EA